

Per Clausen (EL):

Det er jo rigtigt, som ministeren siger, at det på en eller anden måde er en meget, meget besynderlig sag. Det er en sag, hvor der er fuldstændig enighed i Folketinget om, at man skal have en ernæringsmærkningsordning, men vi er oven i købet gået så vidt, at et enigt Fødevareudvalg klart har sagt til ministeren, at det synes, at det forslag, ministeren er kommet med, er godt. Så er det bare sådan, at kombinationen af EU-regler og virksomhedernes uvilje mod at være med til det fører til, at ministeren ikke kan komme nogen vegne.

Hvis man læser ministerens svar, er vi, både når det handler om at få en national ordning, en frivillig ordning, til at fungere, og når det handler om indførelse af et EU-mærke, i begge tilfælde ude i et meget langsigtet projekt, som vil tage flere år. Og så kan jeg ikke forstå, hvorfor man ikke benytter lejligheden til at rejse det her problem over for EU, for det fremstår jo, som om det er EU i kombination med store detailvirksomheder, der forhindrer, at vi får det her mærke.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Man må sige, at EU jo ikke forhindrer, at vi får et frivilligt mærke. Vi skal bare notificere det over for EU, når vi er blevet enige om, hvordan mærket skal udformes herhjemme. Og det forventer jeg da kun at EU så vil sige ja til, altså acceptere den ordning, vi nu engang når frem til herhjemme.

På længere sigt ville det være godt, hvis vi fik et europæisk ernæringsmærke, men der skal vi jo altså finde et bredt flertal i EU for et gennemføre det. Det, der så også ligger i hr. Per Clausens spørgsmål, er hele diskussionen om, hvorvidt vi skal forsøge at få skaffet den hjemmel, der ikke er i dag i EU-direktiverne, til ved lovgivningen at gennemføre en ernæringsmærkningsordning i Danmark. Det vurderer jeg som værende lidet sandsynligt vil kunne lade sig gøre, men jeg udelukker ikke, at jeg på et tidspunkt også vil forfølge det ad den vej.

Per Clausen (EL):

Det er sikkert rigtigt, at hensynet til det indre marked, som jo er det vigtigste af buddene, når det handler om EU, vil føre til, at man i EU i udgangspunktet vil være negativ over for etablering af obligatoriske nationale løsninger. Vi er jo bare i den situation, at detailhandelen i Dan-

mark ikke vil indgå en frivillig aftale, og at EU forhindrer os i at lave en obligatorisk national løsning.

Set i den sammenhæng kan jeg faktisk ikke se, hvordan ministeren vil kunne komme uden om på et tidspunkt at tage den her sag op over for EU. Og jeg synes sådan set ikke, at Danmark står så svagt. For i en tid, hvor EU har en tænkepause, synes jeg faktisk, at det er meget, meget uheldigt for EU, hvis det fremstår, som om EU hjælper detailhandelen til at undgå, at vi får et sådant mærke i Danmark.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Hvis detailhandelen fastholder sin modstand mod at gå med i en ordning, er jeg enig i, at vi kan komme i en situation, hvor vi må overveje mulighederne for at søge at få hjemmel til en obligatorisk, altså en lovpligtig ernæringsmærkningsordning.

Kl. 14.40

Det er min vurdering, at det vil tage betydelig længere tid at få forhandlet os frem til en sådan hjemmel end at få etableret en frivillig ordning. Derfor satses vi først på at se, om det dog ikke alligevel kan lykkes at etablere en frivillig ordning.

Jeg beklager lige så meget som hr. Per Clausen, at det er noget, der overhovedet skal trække i langdrag på den måde. Jeg synes, at det vil være rigtig godt at få en ernæringsmærkningsordning, og jeg finder det helt ubegribeligt, at detailhandelen i den grad modsætter sig at få det gennemført. Detailhandelen burde tilslutte sig, at vi søger at vejlede kunderne til at købe de sundeste og de bedste varer, når de er ude at købe ind.

Per Clausen (EL):

Jeg forstår ministeren sådan, i hvert fald i denne besvarelse, at ministeren – under forudsætning af, at det lykkes at udvikle et mærke i samarbejde med dem, der stadig væk vil være med, og af, at man får det godkendt i EU, og så er vi henne ved udgangen af dette år – hvis detailhandelen på det tidspunkt stadig væk opretholder en afvisende holdning og siger, at det vil den ikke vil være med til, den venter på, at der engang kommer et EU-mærke, vel vidende at det kan tage mange år, så vil sige til dem, at så kan vi være tvunget til at forsøge at gå en vej, hvor vi etablerer et obligatorisk mærke.